

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับปัญหายาบ้าและแนวทางการป้องกันยาบ้าของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่น อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-6 จำนวน 52 ครอบครัว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ใช้คำถามปลายเปิดระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายน 2545 วิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์เนื้อหา การรับรู้เกี่ยวกับปัญหายาบ้า ผลการวิจัย พบว่า

1. การรับรู้ปัญหายาบ้า พบว่า 49 ครอบครัวตระหนักว่าปัญหายาบ้าเป็นปัญหาที่รุนแรงและปัญหา ยาบ้าเข้าใกล้ครอบครัว แพร่ระบาดในกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด ครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้า อีก 3 ครอบครัวตระหนักว่าปัญหายาบ้าเป็นปัญหาธรรมดาเพราะมีเฉพาะบุตรสาวบุตรอายุยังน้อยสามารถแก้ไข ปัญหาได้

2. การรับรู้สถานการณ์ยาบ้าในปัจจุบัน พบว่า 50 ครอบครัวรับรู้ในภาพรวมระดับประเทศมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น พิจารณาจากข้อมูลการปราบปรามจับกุมมีปริมาณมากขึ้น อีก 2 ครอบครัวรับรู้มีความรุนแรงลดลง สถานการณ์ยาบ้าระดับอำเภอชานุมาน 51ครอบครัวรับรู้มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น อีก 1ครอบครัวไม่ได้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ยาบ้า

3. การรับรู้สาเหตุการใช้ยาบ้าพบว่า 46 ครอบครัวรับรู้มีสาเหตุมาจากเพื่อนชักชวน ขาดความอบอุ่น ในครอบครัว เด็กวัยรุ่นศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากลอง มีการใช้ยาบ้าในโรงเรียน แบบอย่างการใช้ยาเสพติดจาก กลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน อีก 6 ครอบครัวไม่รับรู้สาเหตุการใช้ยาบ้าโดยให้เหตุผลไม่เคยเห็นยาบ้าไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับ ยาบ้า

4. การรับรู้อันตรายจากการใช้ยาบ้า พบว่า 50 ครอบครัวรับรู้มีอันตรายต่อเด็กวัยรุ่นทำให้เกียจคร้าน ไม่สนใจการเรียน ร่างกายซูบผอม ประสาทหลอน ถูกจับ เสียนอนาคต ครอบครัวเดือดร้อน สังคมไม่สงบสุข อีก 2 ครอบครัวไม่รับรู้อันตรายของยาบ้าโดยให้เหตุผลไม่รู้จักยาบ้าไม่เคยเห็นยาบ้า

สำหรับแนวทางป้องกันยาบ้าของครอบครัว ผลการวิจัย พบว่า

1. การคงไว้ซึ่งการสื่อสารและสัมพันธ์ภาพ พบว่า50 ครอบครัวมีการทำกิจกรรมร่วมกัน รับประทาน อาหารเย็นพร้อมกันพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างพ่อแม่ลูก อีก 2 ครอบครัวขาดการพูดคุยสื่อสารกัน ภายในครอบครัวและทำกิจกรรมร่วมกันเนื่องจากทุกคนต่างมีหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง

2. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับยาเสพติดพบว่า48 ครอบครัวแนะนำการป้องกันตนเองให้ห่างไกลยาเสพติด อีก4ครอบครัวไม่ได้สอนบุตรในการป้องกันยาเสพติดเพราะเชื่อว่าบุตรไม่เสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด

3. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาพบว่า 48 ครอบครัวสอนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและการปฏิบัติตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศ อีก4ครอบครัวไม่ได้สอนให้เหตุผลบุตรอายุน้อยไม่รู้จะสอนอะไรโตขึ้น คงรู้จักเอง

4. การจัดสรรเงินพบว่า51ครอบครัวจัดสรรเงินให้บุตร สอนวิธีการใช้เงินให้ประหยัด ให้อรรถประโยชน์ ของเงิน ควบคุมการใช้เงินและส่งเสริมการหารายได้พิเศษ อีก 1ครอบครัวไม่ได้จัดสรรเงินให้บุตรเชื่อว่าบุตร สามารถควบคุมการใช้จ่ายเองได้

5. ทุกครอบครัวสอนบทบาทที่เหมาะสม 2 เรื่องคือการเป็นบุตรที่ดีทั้งเพศชายและเพศหญิงและบทบาทการเป็นนักเรียนที่ดี

6. ทุกครอบครัวถ่ายทอดปรัชญาในการดำเนินชีวิตและจริยธรรมที่ดีงามให้แก่บุตร

7. ทุกครอบครัวส่งเสริมให้บุตรมีหน้าที่รับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว

8. ทุกครอบครัวตอบสนองความต้องการด้านชีวภาพในเรื่อง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยา รักษาโรค

ผลการศึกษาช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจการรับรู้ปัญหายาบ้าของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นและการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นในการป้องกันยาบ้ามากขึ้น ซึ่งสามารถนำข้อมูลนี้ไปวางแผนส่งเสริมครอบครัวให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นเพื่อป้องกันปัญหายาบ้าอย่างเหมาะสมต่อไป

This research aimed to study perceptions of families with adolescent children, who lived in the Chanuman district, Amnat Charoen province, towards the problems of amphetamine and to develop a guideline of amphetamine prevention. The sample included 52 families who had adolescent children studying in high school. The data were collected from August to November, 2002 through an open-ended interview. The researcher analyzed the data by using frequency and percentage distributions and a content analysis.

Perception problems of amphetamine, the results were described as follows:

1. Forty-nine families perceived that amphetamine use was a serious problem that approached the family. The families with adolescent children had a high risk of amphetamine use because the drug was mostly used by adolescents. On the other hand, three families perceived that the problems of amphetamine use were normal and could be solved.

2. Fifty families perceived that the recent situation of amphetamine use, from a national point of view, seriously increased, while two families perceived that the situation of amphetamine use decreased. In Chanuman district, 51 families perceived that the situation of amphetamine use increased, while one family didn't follow the news concerning the national amphetamine crisis.

3. Forty-six families perceived that the main reasons of amphetamine use were peer pressure from friends, a lack of closeness in the family, adolescents' desire to experiment with new things, amphetamine use in school, and following the adult model of using drugs. On the other hand, six families refused to give the reasons of amphetamine use by stating that they never saw the drug and had no concern with it.

4. Fifty families perceived that amphetamines are dangerous because they made adolescents become lazy and thin, not pay attention at school, experience hallucinations, become subject to arrest, lose their futures, endanger their families, and disrupt the peaceful nature of Thai society. On the other hand, two families refused to describe the dangers of amphetamine use by stating that they never saw the drug and had no concern with it.

For the guideline of amphetamine prevention, the study showed that:

1. Fifty families shared a good relationship, effective communication, and participated in activities with adolescents, while two families in effective communication skills and group activities, possibly due to the fulfillment of more self-centered needs and activities.

2. Forty-eight families offered advice to their children as a form of drug prevention, while four families, believing their children were not influenced by the risk of drugs, offered no advice.

TE 141537

3. Forty-eight families provided information about sex to their children, while four families, believing their children were too young to learn about sexual relationships, provided no information.

4. Fifty-one families exercised the principles of financial management with their children. These principles included offering adolescents a monetary allowance, educating children about the value of money and how to properly control the use of their funds, and promoting the importance of self-reliance through employment opportunities. However, one family, believing their children were intelligent enough to control their own financial situations.

5. All families taught their children the two main roles that defined them, child and student, and how to perform these roles properly.

6. All families instilled in their children the philosophy of living as an upright and moral member of society.

7. All families taught their children the values of responsibility to themselves, and their families.

8. All families responded to their children's physical needs, such as food, clothing, housing, and medication

The results of this study help the researcher better understand the perceptions of families with adolescent children towards the problems of amphetamine and the functions of these families to prevent their children from using this drug. This information could be used to develop plans to promote families with adolescent children prevent the problems of amphetamine to appropriate.